

РЕШЕНИЕ

№ 1767

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11733** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 22.09.2020г. по н.а.х.д. № 5110/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 9-ти състав, е отменено наказателно постановление (НП) № 22-006550/19.03.2020г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" със седалище С. към ГСД"ИТ", с което на [фирма], на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение на чл.4, ал.3 от Наредба № 5 от 29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска област, с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно.

В с.з. касаторът, редовно призован, чрез ст. юрк. М. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът редовно призован, чрез адв. С. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и пледира решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд - С.-град, VI -ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество – касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу спорното НП, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно – наказателно преследване.

Настоящия съдебен състав, за да се произнесе по касационната жалба, възприе изцяло фактическата обстановка, приета за установена от районния съд, която не се оспорва от страните.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в акта за установяване на административна нарушение (АУАН) и в НП по делото са събрани от СРС писмени доказателства, съдържащи се в административнонаказателната преписка.

Последният е постановил обжалваното решение в тази му част след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано в тази му част.

Въз основа на събраните доказателства съдът е приел, оспорваното НП е издадено при съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на наказаното лице поради неправибно посочване на правната квалификация на конкретното нарушение.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, Софийски районен съд е приел, че от обстоятелствената част на акта и издаденото въз основа на него НП не могат да се изведат признаците на конкретно осъществен състав на нарушение по чл.4, ал.3 от Наредба № 5 от 29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 КТ. Според състава на съда, видно от фактическата обстановка по делото се касае за нарушение по чл.63, ал.1 КТ, което съдът не може да преквалифицира Неправилната квалификация в оспореното НП, поради неправилно посочването на конкретното законово задължение от страна на АНО, което именно задължение не е изпълнено от страна на работодателя, както в АУАН, така и в НП, представлява нарушение на въведеното с чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН изискване.

Оспореното решение е законосъобразно. Същото е валидно, допустимо и в съответствие с приложимия материален закон.

Съгласно чл.63, ал.1 КТ, работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от

териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. В АУАН и НП е описано, че ответникът по жалбата е допуснал до работа лицето М. Н. Назам Х., назначен на длъжност „готвач“ на 20.01.2020г. по силата на предсатвения по делото трудов договор № 03/20.01.2020г. с начален срок на започване на работа на същата дата, без да е предоставен на лицето уведомление по чл.62, ал.5 от КТ за сключения с него трудов договор.

Действително както в АУАН, така и в оспореното НП, е налице е описание на случилото се, но неправилно АНО е посочил като нарушуна разпоредбата на чл. на чл.4, ал.3 от Наредба № 5 от 29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 КТ, вместо на чл.63, ал.1 КТ, с оглед данните по делото. Освен това, както в АУАН, така и в атакуваното НП датата на извършване на нарушението не е посочана коректно. Следователно, в случая е дпуснато е нарушение на чл. 42, т. 4 и т.5 от ЗАНН при съставяне на АУАН и чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН при издаване на НП, с което безспорно е нарушено е правото на защита на наказаното лице. По изложените съображения, настоящата инстанция намира, че допуснатото процесуално нарушение е съществено и винаги води до отмяна на атакуваното НП.

Предвид изложеното, съдът намира, че наведените в жалбата касационни основания не са налице, поради което същата следва да бъде оставена без уважение, а решението на районния съд като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Настоящата инстанция намира за правилни изводите на СРС за незаконосъобразност на НП и намира, че като е отменил наказателното постановление, първоинстанционният съд е постановил едно правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град-VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.09.2020г. по н.а.х.д. № 5110/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 9-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: